

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 192

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 martie 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 3 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 16 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 75 alin. (111) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	3–5
Decizia nr. 32 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă	6–7
Decizia nr. 35 din 20 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală	7–8
Decizia nr. 37 din 20 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	8–11
Decizia nr. 57 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil	11–12
Decizia nr. 60 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 10 pct. 1 și 2, art. 19, art. 95 și art. 159 din Codul de procedură civilă	12–14
Decizia nr. 89 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 3**

din 18 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ileana Constantinescu Godeanu în Dosarul nr. 5.464/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Dosarul a fost repus pe rol în ședința din 16 decembrie 2010, din cauza imposibilității constituirii legale a completului de judecată.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind partea Stana Brânzei, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției, care depune la dosar un set de acte și solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât critica nu respectă condițiile legale cu privire la motivare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.464/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ileana Constantinescu Godeanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 322 încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 și 53, fără a motiva în ce constă această încălcare.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât revizuirea este o cale extraordinară de atac care poate fi exercitată numai în condițiile și pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 322 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul cuprins: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri date de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:*

1. *dacă dispozitivul hotărârii cuprinde dispoziții potrivnice ce nu se pot aduce la îndeplinire;*

2. *dacă s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut, ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;*

3. *dacă obiectul pricinii nu se află în ființă;*

4. *dacă un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecării ori dacă un magistrat a fost sancționat disciplinar pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență în acea cauză;*

5. *dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s-a desființat sau s-a modificat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere;*

6. *dacă statul ori alte persoane juridice de drept public sau de utilitate publică, dispăruții, incapabilii sau cei puși sub curatelă sau consiliul judiciar nu au fost apărați deloc sau au fost apărați cu viclenie de cei însărcinați să-i apere;*

7. *dacă există hotărâri definitive potrivnice date de instanțe de același grad sau de grade deosebite, în una și aceeași pricină, între aceleași persoane, având aceeași calitate.*

Aceste dispoziții se aplică și în cazul când hotărârile potrivnice sunt date de instanțe de recurs. În cazul când una dintre instanțe este Înalta Curte de Casație și Justiție, cererea de revizuire se va judeca de această instanță;

8. *dacă partea a fost împiedicată să se înfățișeze la judecată și să înștiințeze instanța despre aceasta, dintr-o împrejurare mai presus de voința sa;*

9. *dacă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate;*

10. *dacă, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională legea, ordonanța ori o dispoziție dintr-o lege sau dintr-o ordonanță care a făcut obiectul acelei excepții ori alte dispoziții din actul atacat, care, în mod*

necesar și evident, nu pot fi disociate de prevederile menționate în sesizare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, exemplu fiind Decizia nr. 876 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010. Cu acel prilej, Curtea a reținut că prevederile legale criticate sunt norme de procedură, iar, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Din aceste norme constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

De asemenea, Curtea a constatat că revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată pentru a îndrepta erorile de

fapt, în scopul restabilirii adevărului în cauză, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției. Interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanțelor prin hotărârile respective a impus ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita această cale de atac, precum și modul în care acestea pot fi probate. Din această perspectivă, prevederile legale criticate nu aduc atingere egalității în drepturi, accesului liber la justiție sau dreptului la un proces echitabil.

De altfel, instanța de contencios constituțional a stabilit în jurisprudența sa că accesul liber la justiție nu presupune să fie asigurat accesul la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție — și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, iar acesta, asigurând posibilitatea de a ajunge în fața instanțelor judecătorești în condiții de egalitate, poate stabili reguli deosebite.

Deoarece în cauza de față nu sunt relevate aspecte noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței în materie a Curții, atât soluția pronunțată prin decizia menționată, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în privința întregului art. 322 din Codul de procedură civilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ileana Constantinescu Godeanu în Dosarul nr. 5.464/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 16

din 18 ianuarie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 75 alin. (111)
din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 75 alin. (111) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Alina Daniela Ghinescu, Ioana Dana Căciulă și Creola Neagu în Dosarul

nr. 1.703/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, deoarece prevederile de lege criticate creează premisele unei discriminări între procurorii cărora li s-a recunoscut gradul profesional de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și cei cărora, deși aflați în situații similare, nu li s-a recunoscut acest grad profesional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.703/1/2010, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 75 alin. (11¹) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alina Daniela Ghinescu, Ioana Dana Căciulă și Creola Neagu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei hotărâri a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin care au fost respinse cererile de recunoaștere a gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, precum și dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării.

În acest sens, arată că procurorii din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu au posibilitatea reală de a participa la concursurile de promovare în funcții de execuție a procurorilor, întrucât promovarea unui astfel de concurs echivalează cu demisia din cadrul direcției, odată cu numirea în noua funcție. Această stare de fapt creează o situație discriminatorie pentru magistrații încadrați în structurile specializate DIICOT sau DNA, întrucât în perioada în care activează în aceste structuri nu au posibilitatea de a participa la concursurile de promovare a magistraților organizate anual de Institutul Național al Magistraturii, iar în momentul în care părăsesc aceste structuri sunt obligați să revină la gradul profesional de execuție și la salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior.

În plus, se creează o situație discriminatorie față de ceilalți colegi magistrați, care, părăsind structurile specializate (DIICOT sau DNA) înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2009, și-au păstrat gradul profesional și salarizarea corespunzătoare Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și nicidecum nu au redobândit gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior. Prin urmare, arată că această limitare este absolut injustă, fără o fundamentare rezonabilă, și contravine și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului care, prin Hotărârea din 6 aprilie 2000, pronunțată în *Cauza Thlimmenos contra Greciei*, a statuat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări

obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile legale criticate fiind constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât reprezintă norme juridice care se aplică în mod egal tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza lor și sunt motivate, așa cum se prevede în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2009 pentru completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, tocmai de necesitatea prevenirii pentru viitor a unor consecințe care conduc la inechități profesionale și salariale între procurorii care lucrează în cadrul aceluiași parchete, fără a fi urmate procedurile de concurs pentru avansarea în grad profesional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 75 alin. (11¹) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, prevederi introduse prin articolul unic pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2009 pentru completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 4 iunie 2009, aprobată prin Legea nr. 385/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 18 decembrie 2009, având următorul cuprins: „*De la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism își redobândește gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, precum și dispozițiilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară prevede accesul procurorilor și judecătorilor cu o vechime de cel puțin 6 ani în aceste funcții în cadrul Direcției de Investigare a

Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (denumită în continuare DIICOT) și al Direcției Naționale Anticorupție (denumită în continuare DNA) din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, indiferent de nivelul parchetului unde aceștia funcționează.

Astfel cum este prevăzut în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2009, începând din anul 2007, „un număr mare de procurori care au activat în cadrul DIICOT și DNA, la data încetării activității în aceste structuri, revenind la posturile ocupate anterior, au solicitat recunoașterea gradelor profesionale specifice DIICOT și DNA, fără să fi parcurs procedurile de concurs în vederea obținerii acestora, iar Înalta Curte de Casație și Justiție a admis în mod constant asemenea cereri prin hotărâri irevocabile”.

Așadar, Curtea reține că, anterior emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2009, la data încetării activității la DIICOT sau DNA, procurorii obțineau recunoașterea gradului profesional de Parchet de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție fără să urmeze procedurile legale de concurs pentru avansarea în grad profesional, inechitate înlăturată prin introducerea prevederilor de lege criticate, potrivit cărora, de la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul DIICOT își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.

Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. (A se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.) Or, procurorii care nu au urmat procedurile legale de concurs pentru avansarea în grad profesional, dar care au lucrat o perioadă în cadrul DIICOT sau DNA și li s-a recunoscut, pe acea perioadă, gradul profesional corespunzător acestor structuri, nu sunt în aceeași situație juridică cu cei care au urmat procedurile de concurs pentru avansarea în grad profesional, potrivit legii.

În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea

prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, și prin Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*).

Totodată, prin Hotărârea din 6 aprilie 2000, pronunțată în Cauza *Thlimmenos contra Greciei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a exista justificări obiective și rezonabile (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 28 octombrie 1987, pronunțată în Cauza *Inze împotriva Austriei*), dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără a exista justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite.

Astfel, susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate în sensul că dispozițiile de lege criticate creează discriminări față de magistrații care, părăsind structurile specializate (DIICOT sau DNA) înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2009, și-au păstrat gradul profesional și salarizarea corespunzătoare Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu pot fi primite, deoarece, dimpotrivă, dispozițiile de lege criticate au fost introduse tocmai pentru a elimina inechitățile din sistem.

Cu privire la pretinsa încălcare a art. 41 din Constituție, potrivit căruia dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, Curtea constată că nici aceste susțineri nu sunt întemeiate, deoarece, prin dispozițiile de lege criticate se reglementează situația profesională a procurorilor care revin la parchetul de unde provin sau la alt parchet, unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, după ce au activat în cadrul DIICOT și își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții. Or, în condițiile în care delegarea sau numirea la DIICOT au fost făcute cu acordul procurorilor, Curtea constată că nu se poate susține teza îngrădirii dreptului la muncă sau a alegerii profesiei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 75 alin. (111) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Alina Daniela Ghinescu, Ioana Dana Căciulă și Creola Neagu în Dosarul nr. 1.703/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 32

din 18 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Nicolae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Obștea Moșnenilor Voineșari în Dosarul nr. 642/198/2010 al Judecătoriei Brezoi.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 642/198/2010, **Judecătoria Brezoi a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Obștea Moșnenilor Voineșari din Voineasa într-un dosar având ca obiect emiterea unei ordonanțe președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că procedura instituită de art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă permite instanței să stabilească anumite măsuri fără a analiza fondul cauzei, în baza unui probatoriu insuficient și, uneori, fără citarea părților. Aceste măsuri pot prejudicia în mod grav interesele părților din proces, deoarece procedura nu permite analize temeinice și concrete ale situațiilor de fapt supuse judecării și nu respectă principiul contradictorialității. Dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât prin interdicția impusă instanței de fond de a nu face aprecieri asupra stării de fapt și asupra dreptului dedus judecării se îngreșează dreptul părților de a-și susține poziția cu privire la problemele de fapt și de drept ale cauzei, precum și asupra probelor necesare aflării adevărului.

Măsurile vremelnice și urgente reglementate de art. 581 din Codul de procedură civilă trebuie să se bazeze pe respectarea dreptului de proprietate, nicidecum pe limitarea exercitării acestuia.

De asemenea, prevederile art. 581 din Codul de procedură civilă nu circumstanțiază caracterul vremelnic și executoriu al ordonanței președințiale și nici situația exercitării căilor de atac împotriva soluției pronunțate asupra fondului dreptului.

Judecătoria Brezoi consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 581: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*”

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”;

— Art. 582: „*Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*”

Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei cuantum se va stabili de către aceasta.

Recursul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților. Dispozițiile art. 581 alin. 3 referitoare la amânarea pronunțării și redactarea ordonanței sunt aplicabile.

Împotriva executării ordonanței președințiale se poate face contestație.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat prin mai multe decizii și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, analizând criticile formulate cu privire la procedura ordonanței președințiale în raport cu dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi și dreptul la un proces echitabil,

Curtea, prin Decizia nr. 151 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 2 martie 2009, reține că această procedură nu numai că nu aduce vreo îngrădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

De asemenea, prin Decizia nr. 729 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Obștea Moșnenilor Voineșari în Dosarul nr. 642/198/2010 al Judecătoriei Brezoi.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 35

din 20 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ana Orșa în Dosarul nr. 902/57/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, care solicită amânarea judecării cauzei în vederea atașării Dosarului nr. 687/2005 al Judecătoriei Hațeg.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de acordare a unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a soluționării cauzei.

Cauza este în stare de judecată.

2 noiembrie 2007, și prin Decizia nr. 996 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 19 decembrie 2007, Curtea arăta că art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă nu restrâng dreptul la apărare, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia constituind un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a acestui drept constituțional.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite sunt valabile și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 44 din Constituție.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele invocate în fața Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, sens în care depune note scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 902/57/2009, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Ana Orșa cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, întrucât instanța de judecată care a soluționat inițial cererea de revizuire a respins-o pe motiv că cele două

hotărâri judecătorești definitive nu sunt amândouă penale, una fiind pronunțată de o instanță civilă.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 394 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Revizuirea poate fi cerută când:*

[...] e) când două sau mai multe hotărâri judecătorești definitive nu se pot concilia.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare, precum și ale art. 11 alin. (2) privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 394 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și de aplicare a prevederilor de lege atacate. Or, Curtea a statuat în repetate rânduri că aspectele ce țin de aplicarea legii nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ana Orșa în Dosarul nr. 902/57/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 37

din 20 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 4.384/233/2009 al Judecătoriei Galați, de Emeric Matei în Dosarul nr. 13.339/271/2009 al Tribunalului Bihor — Secția penală și de

Angela Lazăr în Dosarul nr. 12.814/233/2008 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 954D/2010, nr. 1.214D/2010 și nr. 1.660D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.214D/2010 și nr. 1.660D/2010 la Dosarul nr. 954D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.384/233/2009, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Marin Frunză cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimiteră în judecată.

Prin Încheierea din 5 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.339/271/2009, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Emeric Matei cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimiteră în judecată.

Prin Încheierea din 20 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 12.814/233/2008, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Angela Lazăr cu ocazia soluționării recursului într-o cauză având ca obiect plângere împotriva unor acte ale procurorului de netrimiteră în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, dreptul la informație, dreptul de petiționare și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, precum și condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În acest sens, arată că, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior.

Astfel, persoana vătămată este sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Judecătoria Galați apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției.

Tribunalul Bihor — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, consideră că art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât condiționează accesul la justiție de „*termenul inițial*” incert, neprevizibil, petentul nefiind în măsură să cunoască momentul la care începe să curgă termenul de la expirarea căruia se calculează termenul de formulare a plângerii, mai ales în cazul în care aceasta este trimisă prin poștă sau este înregistrată la un organ judiciar necompetent și remisă ulterior, potrivit art. 278¹ alin. 13 din Codul de procedură penală.

Tribunalul Galați — Secția penală consideră întemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală lasă loc arbitrarului și oferă posibilitatea depășirii în mod nejustificat a termenului de 20 de zile instituit pentru soluționarea plângerii de către primul-procuror, fiind încălcată, astfel, dispoziția constituțională privind soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Apreciază că nu poate fi primită practica organelor de urmărire penală potrivit căreia plângerea formulată la procurorul ierarhic superior poate fi soluționată și după trecerea termenului de 20 de zile prevăzut de lege, în condițiile în care penultimul alineat al art. 278¹ din Codul de procedură penală stipulează că plângerea depusă la instanță trebuie soluționată, în mod obligatoriu, în cel mult 30 de zile de către judecătorul investit. Astfel, textul de lege criticat conduce la o inechitate în interiorul categoriei magistraților, între procurori și judecători, și, în același timp, creează confuzie în rândul justițiabililor.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul conținut: „În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 31 referitoare la dreptul la informație, ale art. 51 privind dreptul de petiționare, ale art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 referitoare la instanțele judecătorești și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 1 referitoare la obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 referitoare la dreptul la un recurs efectiv, ale art. 14 privind interzicerea discriminării și ale art. 17 referitoare la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv raportate la dispozițiile art. 1 privind egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitoare la interzicerea discriminării, ale art. 6 cu privire la dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitoare la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 11 referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 cu privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 901 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 29 octombrie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală prin raportare la dispozițiile art. 1, 16, 21, 124 și 126 din Constituție

și ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reținând că prevederile de lege criticate conțin norme de procedură judiciară, pe care legiuitorul este liber să le adopte potrivit competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva actelor de netrimite în judecată date de procuror, asigură exercitarea dreptului de acces la justiție în concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, respectiv cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, Curtea a statuat că nu poate fi primită nici susținerea că prin stabilirea termenelor în care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor și ordonanțelor de netrimite în judecată se încalcă dreptul la un proces echitabil, dat fiind că autoritățile judiciare la care se referă textul atacat sunt obligate, în limitele acestor termene, să respecte toate normele și principiile procesuale care asigură dreptul la un proces echitabil. Astfel, Curtea a reținut, pe de o parte, că dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale ce consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, iar, pe de altă parte, că acestea se aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale criticate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16.

De asemenea, Curtea a reținut că eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care fac referire autorii excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestora, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

În același sens este și Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză. Pentru motivele arătate, prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală sunt în concordanță și cu celelalte dispoziții din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate, mai puțin art. 4, 31, 51, 52 și 148 din Constituție, respectiv art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care nu au incidență în cauză.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, aceste prevederi sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu poate fi însă reținută.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 4.384/233/2009 al Judecătorei Galați, de Emeric Matei în Dosarul nr. 13.339/271/2009 al Tribunalului Bihor — Secția penală și de Angela Lazăr în Dosarul nr. 12.814/233/2008 al Tribunalului Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 57

din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Ecaterina Fitero în Dosarul nr. 15.707/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 15.707/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil**, excepție ridicată de Ecaterina Fitero.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 480 din Codul civil încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi, deoarece conferă proprietarului un drept absolut și discreționar, situându-l mai presus de lege. În acest sens arată că „nu se poate solicita

evacuarea dintr-un imobil pentru lipsa titlului locativ înscris în cartea funciară, în condițiile în care cel ce ocupă imobilul prezintă și el un titlu locativ, însă neînscris în cartea funciară”.

Tribunalul Timiș — Secția civilă consideră critica nefondată, întrucât Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, în sensul constituționalității acestui text de lege.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 480 din Codul civil, potrivit cărora: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 27 privind inviolabilitatea domiciliului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 480 din Codul civil au mai făcut

obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 925 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, Curtea a statuat că „prevederile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real, *usus, fructus și abusus*, cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, cu respectarea însă a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii”.

Totodată, prin Decizia nr. 628 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 23 iunie 2010, Curtea a statuat că textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 16, întrucât se aplică tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, fără discriminări, fiind astfel respectat principiul egalității cetățenilor în fața legii.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Ecaterina Fitero în Dosarul nr. 15.707/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 60

din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 10 pct. 1 și 2, art. 19, art. 95 și art. 159 din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 10 pct. 1 și 2, art. 19, art. 95 și art. 159 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Brândușa Bârsan în Dosarul nr. 4.768/4/2009 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă Lenuța Rădulescu și Alexandru Rădulescu, prin avocat Dumitrică Sturzu, lipsind autoarea

Așa fiind, întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în deciziile precedente, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la invocarea dispozițiilor art. 27 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză.

În subsidiar, Curtea observă că motivarea autorului excepției cuprinde și critici privind raționamentele avute în vedere de instanța de fond privind operațiunea juridică a comparării titlurilor părților. Aceste aspecte însă excedează competenței Curții Constituționale. De altfel, prin Decizia nr. 33 din 9 iunie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a statuat că, în cazul concursului dintre legea specială și legea generală, se aplică legea specială, conform principiului *specialia generalibus derogant*, chiar dacă acesta nu este prevăzut în legea specială.

excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul prezent susține netemeinicia excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate instituie norme de procedură a căror reglementare cade în competența legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 15 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.768/4/2009, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 10 pct. 1 și 2,**

art. 19, art. 95 și art. 159 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Brândușa Bârsan într-o cauză civilă având ca obiect rezilierea unui contract de închiriere, evacuare și pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile care prevăd „*competența alternativă*” și cele referitoare la clasificarea excepțiilor de „*ordine publică*” sunt neconstituționale, întrucât produc „adevărate conflicte de competență”. Interpretările diferite realizate de instanțele judecătorești împiedică îndeplinirea justiției, conducând la nesfârșite amânări ale judecării și la o durată mult prea lungă a procesului civil.

În ceea ce privește prevederile art. 95 din Codul de procedură civilă, autorul excepției apreciază că acestea sunt neconstituționale, întrucât aplicarea lor este de natură a crea imense prejudicii părților care sunt citate prin publicitate. Astfel, în speță, persoana citată prin această procedură este avocat — persoană publică, iar măsura dispusă de instanță a condus la defăimarea sa în rândul colegilor și a clienților.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, considerând mijloacele procedurale puse la îndemâna părților ca reprezentând modalități concrete de îndeplinire a justiției.

În ceea ce privește dispozițiile art. 95 din cod, instanța arată că reclamantii au publicat citația prin care pârâtul este chemat în fața justiției într-un ziar de mare tiraj, fără încuviințarea instanței.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5, art. 10 pct. 1 și 2, art. 19, art. 95 și art. 159 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 5: „*Cererea se face la instanța domiciliului pârâtului. Dacă pârâtul are domiciliul în străinătate sau nu are domiciliu cunoscut, cererea se face la instanța reședinței sale din țară, iar dacă nu are nici reședință cunoscută, la instanța domiciliului sau reședinței reclamantului.*”;

— Art. 10 pct. 1 și 2: „*În afară de instanța domiciliului pârâtului, mai sunt competente următoarele instanțe:*

1. *în cererile privitoare la executarea, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui contract, instanța locului prevăzut în contract pentru executarea, fie chiar în parte, a obligațiunii;*

2. *în cererile ce izvorăsc dintr-un raport de locațiune a unui imobil, în acțiunile în justificare sau în prestațiune tabulară, instanța locului unde se află imobilul.*”;

— Art. 19: „*Părțile pot conveni, prin înscris sau prin declarație verbală în fața instanței, ca pricinile privitoare la bunuri să fie judecate de alte instanțe decât acelea care, potrivit legii, au competență teritorială, afară de cazurile prevăzute de art. 13, 14, 15 și 16.*”;

— Art. 95: „*Când reclamantul învederează instanței că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a izbutit să afle domiciliul pârâtului, președintele instanței va dispune citarea acestuia prin publicitate.*

Citarea prin publicitate se face afișându-se citația la ușa instanței. Citația se publică în Monitorul Oficial al României sau într-un ziar mai răspândit, în cazurile în care președintele tribunalului sau completului de judecată apreciază că o asemenea măsură este necesară.

Afișarea, precum și publicarea citației în Monitorul Oficial sau într-un ziar mai răspândit se fac cu cel puțin 15 zile înainte de data fixată pentru judecată. În cazurile urgente, președintele tribunalului sau completului de judecată va putea reduce acest termen la 5 zile.

Dacă pârâtul se înfățișează și dovedește că a fost citat prin publicitate cu rea-credință, toate actele de procedură ce au urmat încuviințării acestei citări vor fi anulate, reclamantul putând fi sancționat cu amendă și obligat la despăgubiri, potrivit legii.”;

— Art. 159: „*Necompetența este de ordine publică:*

1. *când pricina nu este de competența instanțelor judecătorești;*

2. *când pricina este de competența unei instanțe de alt grad;*

3. *când pricina este de competența unei alte instanțe de același grad și părțile nu o pot înlătura.*”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, a intrat în vigoare Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care prin art. 1 pct. 22 a modificat dispozițiile art. 159 din Codul de procedură civilă, care în prezent au următorul cuprins: „*Necompetența este de ordine publică sau privată. Necompetența este de ordine publică:*

1. *în cazul încălcării competenței generale, când procesul nu este de competența instanțelor judecătorești;*

2. *în cazul încălcării competenței materiale, când procesul este de competența unei instanțe de alt grad;*

3. *în cazul încălcării competenței teritoriale exclusive, când procesul este de competența unei alte instanțe de același grad și părțile nu o pot înlătura.*

În toate celelalte cazuri, necompetența este de ordine privată.”

Pe de altă parte, dispozițiile art. XXII alin. (2) din Legea nr. 202/2010 prevăd că: „*Dispozițiile art. 20, art. 105 alin. 1, art. 129 alin. 5 și 5¹, art. 136, art. 158 alin. 3, art. 159¹, art. 281^{2a}, art. 297 alin. 1, art. 304 pct. 3, art. 312 alin. 6¹, art. 315 alin. 3¹, precum și ale art. 329—330⁷ din Codul de procedură civilă, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică numai proceselor, cererilor și sesizărilor privind recursul în interesul legii, începute, respectiv formulate după intrarea în vigoare a prezentei legi.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și în art. 124 referitor la îndeplinirea justiției

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 5 din Codul de procedură civilă stabilesc instanța competentă din punct de vedere teritorial să soluționeze litigiile dintre părți, și anume cea de la domiciliul sau sediul pârâtului. În situația în care pârâtul are domiciliul în străinătate sau nu are domiciliu cunoscut, cererea se face la instanța reședinței sale din țară. Astfel, reclamantul are obligația de a adresa cererea de chemare în judecată instanței expres

prevăzute, ea fiind sesizată ori de câte ori prin lege nu se prevede competența unei alte instanțe.

Numai în cazul în care pârâtul nu are nicio reședință cunoscută, dispozițiile procedurale prevăd o competență teritorială alternativă, reclamantul putând sesiza instanța de la domiciliul sau de la reședința sa.

În ceea ce privește dispozițiile art. 10 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că acestea prevăd dreptul de opțiune al reclamantului în cazurile în care legea prevede competența teritorială alternativă. Acesta este liber să aleagă dintre mai multe instanțe deopotrivă competente, nici pârâtul și nici instanța neputând contesta opțiunea astfel formulată.

Prin urmare, Curtea reține că prevederile criticate reglementează conduita reclamantului în faza preprocesuală, stabilind cadrul și limitele în care acesta poate sesiza instanța cu cererea de chemare în judecată.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate de tratament aplicabil, sub acest aspect, părților din proces, Curtea reține că această critică este neîntemeiată, având în vedere că poziția juridică a reclamantului care declanșează procesul este total diferită de cea a pârâtului

chemat în judecată prin acțiunea introdusă de reclamant. Mai mult, în condițiile în care însăși legea stabilește instanța competentă și limitele în care reclamantul își poate exercita dreptul de opțiune, Curtea constată că susținerile autorului excepției potrivit cărora dispozițiile criticate ar sta la baza pronunțării unei hotărâri arbitrare nu pot fi primite. Stabilirea prin prevederile legale criticate a competenței teritoriale alternative nu aduce atingere, sub nicio formă, dreptului părților de a beneficia de un proces echitabil și nu afectează imparțialitatea justiției.

Potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este prevăzută de lege, astfel încât stabilirea regulilor referitoare la competența teritorială alternativă, precum și la părțile care au dreptul de a alege reprezintă o atribuție exclusivă a legiuitorului.

În fine, referitor la dispozițiile art. 95 din Codul de procedură civilă, care prevăd procedura citării prin publicitate în cazurile strict determinate, Curtea apreciază că, raportat la criticile formulate, excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect vizează aspecte de interpretare și aplicare a legii, care pot fi supuse cenzurii exclusive a instanței judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 10 pct. 1 și 2, art. 19, art. 95 și art. 159 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Brândușa Bârsan în Dosarul nr. 4.768/4/2009 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 89

din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Pensionarilor Sălaj în Dosarul nr. 1.171/84/2010 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul legal al Sindicatului Liber al Pensionarilor Sălaj, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.354D/2010, nr. 2.952D/2010, nr. 2.958D/2010, nr. 3.027D/2010 și nr. 3.449D/2010, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 2.351D/2010, excepție ridicată de Uniunea Pensionarilor

Sibiu, Ștefan Lupșa și alții, Liga Pensionarilor din Județul Gorj, Sindicatul Pensionarilor din județul Mehedinți și Georgeta Achihăniței și alții în dosarele nr. 991/85/2010, nr. 1.162/100/2010, nr. 2.641/95/2010, nr. 2.135/101/2010 și nr. 2.155/121/2010.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul legal al Ligii Pensionarilor din Județul Gorj, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.354D/2010, nr. 2.952D/2010, nr. 2.958D/2010, nr. 3.027D/2010 și nr. 3.449D/2010 la Dosarul nr. 2.351D/2010.

Reprezentanții părților prezente, precum și cel al Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.354D/2010, nr. 2.952D/2010, nr. 2.958D/2010, nr. 3.027D/2010 și nr. 3.449D/2010 la Dosarul nr. 2.351D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului legal al Sindicatului Liber al Pensionarilor Sălaj, care solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ligii Pensionarilor din Județul Gorj arată că ordonanța de urgență criticată afectează un drept fundamental, și anume dreptul la pensie. Totodată, se arată că Guvernul, prin nemajorarea punctului de pensie, nu a luat măsuri pentru creșterea nivelului de trai al cetățenilor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă, întrucât, pe de o parte, Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin Legea nr. 263/2010, iar Legea nr. 12/2010 a avut aplicabilitate limitată în timp, respectiv până la data de 31 decembrie 2010.

Solicitând cuvântul în replică, reprezentantul Ligii Pensionarilor din Județul Gorj arată că instanța judecătorească a sesizat Curtea Constituțională în mai 2010, astfel încât nu i se poate opune faptul că, la data pronunțării Curții, textele legale criticate nu mai sunt în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 11, 13, 14, 24, 28 mai 2010 și 16 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.171/84/2010, nr. 991/85/2010, nr. 1.162/100/2010, nr. 2.641/95/2010, nr. 2.135/101/2010 și nr. 2.155/121/2010, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă, Tribunalul Sibiu — Secția civilă, Tribunalul Maramureș — Secția civilă, Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Galați — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010**, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Pensionarilor Sălaj, Uniunea Pensionarilor Sibiu, Ștefan Lupșa și alții, Liga Pensionarilor din Județul Gorj, Sindicatul Pensionarilor din județul Mehedinți și Georgeta Achihăniței și alții în cauze având ca obiect recalcularea cuantumului pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate, necorelând valoarea punctului de pensie cu nivelul salariului mediu brut pentru anul 2010, au determinat reducerea valorii punctului de pensie. Astfel, dacă valoarea punctului de pensie în perioada octombrie 2008 — martie 2009 reprezenta 45% din salariul mediu brut, în anul 2010 acesta a reprezentat doar 39,9%. Se arată că o atare măsură duce la desființarea unui drept câștigat și echivalează cu

o expropriere, încalcându-se, astfel, prevederile art. 44 din Constituție.

Cu referire la art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009, având în vedere cele de mai sus, se susține că acesta contravine și art. 115 alin. (6) din Constituție.

În final, se arată că prin Legea bugetului asigurărilor sociale — lege ordinară — nu se poate modifica Legea nr. 19/2000, lege organică.

Tribunalul Sălaj — Secția civilă, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Tribunalul Sibiu — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, fără a prezenta argumente în susținerea opiniei sale.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, se arată că o măsură legislativă care vizează reducerea cuantumului pensiei aflate în plată încalcă art. 44 din Constituție, întrucât „dreptul la pensie este un drept câștigat, fiind protejat întocmai ca un drept de proprietate”.

Tribunalul Maramureș — Secția civilă, Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținându-se, în esență, că nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevede un anumit cuantum al pensiei. Se consideră că ordonanța de urgență în cauză a fost adoptată pentru protejarea interesului public și pentru a se putea asigura respectarea angajamentelor economice asumate de România în actualul context socio-economic. Totodată, se arată că art. 44 din Constituție, invocat în susținerea excepției, nu este incident în cauză.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul de vedere comunicat în Dosarul nr. 3.449D/2010, consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât, în considerarea deficitului resurselor bugetului de asigurări sociale de stat, legiuitorul este în drept să mențină și pentru anul 2010 valoarea punctului de pensie la nivelul stabilit momentului 1 octombrie 2009. Mai mult, se arată că, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, legiuitorul, ordinar sau delegat, poate suspenda temporar aplicarea unor dispoziții legale în situația în care condițiile economice, financiare și sociale o impun. Totodată, se arată că stabilirea punctajului mediu anual este de competența legiuitorului și că nici jurisprudența Curții Constituționale și nici cea a Curții Europene a Drepturilor Omului nu garantează dreptul la o pensie într-un anumit cuantum, sumele plătite cu titlu de contribuție la sistemul de asigurări sociale neputând da naștere vreunui drept de creanță asupra statului.

Guvernul, în dosarele nr. 2.351D/2010, nr. 2.354D/2010, nr. 2.952D/2010, nr. 2.958D/2010 și nr. 3.027D/2010, nu a comunicat punctul de vedere solicitat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 29 decembrie 2009, precum și ale art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 27 ianuarie 2010, care au următorul cuprins:

— Art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009: „Prevederile art. 80 alin. (1) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2010.”;

— Art. 16 alin. (1) din Legea nr. 12/2010: „Valoarea punctului de pensie este de 732,8 lei și se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai, ale art. 115 alin. (6) privind domeniile în care Guvernul nu poate adopta ordonanțe de urgență, art. 44 alin. (1) și (3) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare și art. 16 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 nr. 12/2010, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Pensionarilor Sălaj, Uniunea Pensionarilor Sibiu, Ștefan Lupșa și alții, Liga Pensionarilor din Județul Gorj, Sindicatul Pensionarilor din județul Mehedinți și Georgeta Achihăniței și alții în dosarele nr. 1.171/84/2010, nr. 991/85/2010, nr. 1.162/100/2010, nr. 2.641/95/2010, nr. 2.135/101/2010 și nr. 2.155/121/2010 ale Tribunalului Sălaj — Secția civilă, Tribunalului Sibiu — Secția civilă, Tribunalului Maramureș — Secția civilă, Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 521537